

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/582

z dnia 15 kwietnia 2016 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 333/2007 w odniesieniu do analizy arsenu nieorganicznego, ołowiu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych oraz pewnych kryteriów wyboru do analizy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 333/2007 ⁽²⁾ ustanowiono metody pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli poziomów niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych.
- (2) Najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w żywności zostały ustanowione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽³⁾. Rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/1006 ⁽⁴⁾ zmieniono rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w celu określenia najwyższych dopuszczalnych poziomów arsenu nieorganicznego i w związku z tym należy ustanowić szczegółowe procedury dotyczące analizy arsenu nieorganicznego.
- (3) Ponieważ norma EN 13804 odnosząca się do oznaczania pierwiastków i ich związków chemicznych została zaktualizowana, należy odpowiednio zaktualizować odniesienie do tej normy.
- (4) Najwyższe dopuszczalne poziomy wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA) w ziarnach kakao i produktach pochodnych należy określić względem tłuszczu. Badania biegłości przeprowadzone przez laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ds. WWA wskazują na rozbieżności w oznaczeniu zawartości tłuszczu. Należy zatem ujednoclić metody oznaczania zawartości tłuszczu.
- (5) Zgodnie z opinią laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej ds. metali ciężkich w paszach i żywności należy zmienić definicję granicy oznaczalności i kryteria wyboru związane z granicą wykrywalności w odniesieniu do metod analizy ołowiu, kadmu, rtęci i cyny nieorganicznej.
- (6) Przepisy dotyczące metod pobierania próbek i analizy powinny mieć również zastosowanie poza systemem kontroli urzędowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 333/2007 z dnia 28 marca 2007 r. ustanawiające metody pobierania próbek i metody analiz do celów urzędowej kontroli poziomów ołowiu, kadmu, rtęci, cyny nieorganicznej, 3-MCPD i benzo[a]pirenu w środkach spożywczych (Dz.U. L 88 z 29.3.2007, s. 29).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1006 z dnia 25 czerwca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów nieorganicznego arsenu w środkach spożywczych (Dz.U. L 161 z 26.6.2015, s. 14).

- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 333/2007.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 333/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Komisji (WE) nr 333/2007 z dnia 28 marca 2007 r. ustanawiające metody pobierania próbek i analizy do celów kontroli poziomów pierwiastków śladowych i zanieczyszczeń procesowych w środkach spożywczych”;

2) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pobieranie próbek i badania do celów kontroli poziomów ołowiu, kadmu, rtęci, cyny nieorganicznej, arsenu nieorganicznego, 3-MCPD i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA) wskazanych w sekcjach 3, 4 i 6 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006, są przeprowadzane zgodnie z przepisami załącznika do niniejszego rozporządzenia”;

3) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 kwietnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 333/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt C.2.2.1 otrzymuje brzmienie:

„C.2.2.1. Szczegółowe procedury dotyczące ołowiu, kadmu, rtęci, cyny nieorganicznej i arsenu nieorganicznego

Analityk dopilnowuje, aby próbki nie uległy zanieczyszczeniu w trakcie ich przygotowywania. W miarę możliwości aparatura i wyposażenie mające kontakt z próbką nie mogą zawierać metali, które mają być oznaczone, i powinny być wykonane z materiału obojętnego, np. tworzywa sztucznego, takiego jak polipropylen, politetrafluoroetylen (PTFE) itp. Powinny one zostać umyte kwasem w celu zminimalizowania ryzyka zanieczyszczenia. Krawędzie tnące mogą być wykonane z wysokiej jakości stali nierdzewnej.

Istnieje wiele dających dobre wyniki szczegółowych procedur przygotowywania próbek, które można stosować w odniesieniu do tych produktów. Dla aspektów niewyszczególnionych w niniejszym rozporządzeniu za wystarczające zostały uznane procedury opisane w normie CEN »Artykuły żywnościowe – Oznaczanie pierwiastków śladowych i ich form chemicznych – Uwagi ogólne i wymagania szczegółowe« (*), ale inne metody przygotowywania próbek mogą być jednakowo ważne.

W przypadku cyny nieorganicznej należy dopilnować, aby cały materiał przeprowadzono do roztworu, ponieważ stwierdzono łatwe występowanie strat, w szczególności ze względu na hydrolizę do nierozpuszczalnych uwodnionych tlenków Sn(IV).

(*) Norma EN 13804:2013, »Artykuły żywnościowe – Oznaczanie pierwiastków śladowych i ich form chemicznych – Uwagi ogólne i wymagania szczegółowe«, CEN, Rue de Stassart 36, B-1050 Bruksela.»;

2) w pkt „C.2.2.2. Szczegółowe procedury dotyczące wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych” dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Do analizy WWA w kakao i produktach pochodnych kakao oznaczenie zawartości tłuszczu jest przeprowadzane zgodnie z oficjalną metodą AOAC nr 963.15 do oznaczania zawartości tłuszczu w ziarnach kakao i produktach pochodnych. Można stosować procedury oznaczania ekwiwalentu tłuszczu, jeżeli można wykazać, że dana procedura oznaczania zawartości tłuszczu pozwala uzyskać równoważną wartość (ekwiwalent) zawartości tłuszczu.»;

3) w pkt „C.3.1. Definicje” definicja LOQ otrzymuje brzmienie:

„LOQ« = Granica oznaczalności – najmniejsza zawartość analitu, która może być zmierzona z należyłą pewnością statystyczną. Jeżeli dokładność i precyzja są stałe w zakresie stężeń zbliżonych do granicy wykrywalności, to granica oznaczalności jest liczbowo równa wartości 10 odchyłeń standardowych średniej z serii ślepych prób ($n \geq 20$).»;

4) w pkt „C.3.3.1. Kryteria wyboru” lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Kryteria wyboru metod analiz ołowiu, kadmu, rtęci, cyny nieorganicznej i arsenu nieorganicznego

Tabela 5

Parametr	Kryterium
Zakres stosowania	Żywność określona w rozporządzeniu (WE) nr 1881/2006
Swoistość	Metoda wolna od interferencji matrycy lub interferencji spektralnych
Powtarzalność (RSD _r)	HORRAT _r mniejsze niż 2
Odtwarzalność (RSD _r)	HORRAT _R mniejsze niż 2

Parametr	Kryterium				
Odzysk	Zastosowanie mają przepisy pkt D.1.2				
LOD	= trzy dziesiąte LOQ				
LOQ	Cyna nieorganiczna	≤ 10 mg/kg			
	Ołów	ML ≤ 0,01 mg/kg	0,01 < ML ≤ 0,02 mg/kg	0,02 < ML < 0,1 mg/kg	ML ≥ 0,1 mg/kg
		≤ ML	≤ dwie trzecie ML	≤ dwie piąte ML	≤ jedna piąta ML
	Kadm, rtęć, arsen nieorganiczny	ML < 0,100 mg/kg		ML ≥ 0,100 mg/kg	
≤ dwie piąte ML		≤ jedna piąta ML			

5) punkt C.3.2 otrzymuje brzmienie:

„C.3.2. Wymogi ogólne

Metody analizy stosowane do celów kontroli żywności muszą być zgodne z przepisami załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

Metody analizy całkowitej zawartości cyny są właściwe do celów kontroli poziomów cyny nieorganicznej.

Do analizy zawartości ołowiu w winie stosuje się metody i zasady ustalone przez OIV (*) zgodnie z art. 80 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego Rady (UE) nr 1308/2013 (**).

Metody analizy całkowitej zawartości arsenu są właściwe do celów analizy przesiewowej w ramach kontroli poziomów arsenu nieorganicznego. Jeśli całkowite stężenie arsenu jest niższe niż najwyższy dopuszczalny poziom arsenu nieorganicznego, nie są wymagane dalsze badania, a próbkę uznaje się za zgodną z najwyższym dopuszczalnym poziomem arsenu nieorganicznego. Jeśli całkowite stężenie arsenu jest równe najwyższemu dopuszczalnemu poziomowi arsenu nieorganicznego lub go przekracza, należy przeprowadzić badania uzupełniające w celu ustalenia, czy stężenie arsenu nieorganicznego przekracza najwyższy dopuszczalny poziom arsenu nieorganicznego.

(*) Organisation internationale de la vigne et du vin (Międzynarodowa Organizacja ds. Winorośli i Wina).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671)."